

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Janem Walterem
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra žalovaného ze 4. 10. 2021, čj. MZDR 35688/2021-3/PRO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým ministr žalovaného zamítl jeho rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2021, č. j. MZDR 23843/2019-13/PRO. Jím žalovaný částečně odmítl žalobcovu žádost ze dne 29. 5. 2019 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“).

II. Obsah správního spisu

2. Žalobce požádal o poskytnutí veškerých záznamů o komunikaci vedené mezi žalovaným a Zdravotním ústavem se sídlem v Ostravě (dále jen „zdravotní ústav“) ve věci žalobcovy žádosti o informace ze dne 8. 5. 2018. Žádostí ze dne 8. 5. 2018 se žalobce domáhal poskytnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

informací o měření evidovaných zdravotním ústavem v elektronické podobě v počítačovém programu LIMS.

3. Žalovaný dopisem ze dne 18. 6. 2019, č. j. MZDR 23843/2019-8/MIN/KAN, žalobci odpověděl, že vede 3 spisy, které obsahují požadované informace zachycující komunikaci mezi žalovaným a zdravotním ústavem. Ty žalobci poskytl včetně příloh. Žalobce podal proti vyřízení stížnost, jelikož se domníval, že žalovaný disponuje dalšími záznamy, které žalobci neposkytl a žádost ohledně nich neodmítl.
4. Žalobce následně podal u zdejšího soudu žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Soud rozsudkem z 28. 4. 2021, č. j. 9 A 89/2019-32, přikázal žalovanému rozhodnout o žalobcově žádosti o poskytnutí informací, protože došel k závěru, že existují ještě další záznamy o komunikaci, o kterých žalovaný nerozhodl. Jednalo se minimálně o e-mailovou zprávu ze dne 13. 5. 2019 odeslanou zaměstnankyní žalovaného zaměstnankyni zdravotního ústavu.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 9. 2021, č. j. MZDR 23843/2019-13/PRO, žádost kromě již poskytnutých informací částečně odmítl s odkazem na § 15 odst. 1 informačního zákona. V odůvodnění uvedl, že prověřil další komunikaci mezi uvedenými zaměstnankyněmi a zjistil, že komunikace skutečně proběhla, ale netýkala se předmětu žádosti, tj. žádosti o informace, kterou žalobce podal u zdravotního ústavu. Následně uvedl, že obsahem e-mailu jsou na žádost zaměstnankyně zdravotního ústavu uvedeny spisové značky a typy žalob podaných u zdejšího soudu, v nichž vystupuje žalobcův právní zástupce jako zmocněnec svých rodinných příslušníků. Žádná další zachycená existující komunikace ze strany žalovaného nebo zdravotního ústavu, která by se týkala předmětu žádosti, nebyla identifikována. Proto žádost odmítl z faktických důvodů.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad. Namítal, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor vyslovený v rozsudku č. j. 9 A 89/2019-32.
7. Ministr žalovaného žalobcův rozklad napadeným rozhodnutím zamítl. Soud žalovanému vytkl, že zde existuje další komunikace, se kterou se nevypořádal, a o té bylo nyní rozhodnuto. Vzhledem k obsahu žádosti (žalobce nežádal jakoukoliv komunikaci ministerstva s jiným povinným subjektem) a skutečnosti, že žalobci byly informace poskytnuty, popř. jsou mu požadované informace plně známy, přistoupil žalovaný k částečnému odmítnutí žádosti. Nejednalo se o komunikaci týkající se předmětu žádosti, a navíc žalovaný obsah e-mailu žalobci fakticky sdělil.

III. Obsah žaloby

8. Žalobce namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí.
9. Nepřezkoumatelnost spatřuje ve výrokové části, kde není okruh odepřených informací jednoznačně vymezen. Pokud se sporný e-mail netýká předmětu žádosti, nemůže o něm žalovaný vůbec rozhodnout. Není pak zřejmé, co má být oněmi „dalšími informacemi“, které žalovaný odmítl poskytnout.
10. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že žádost odmítá z faktických důvodů, což značí, že důvodů bylo více. Dále pouze uvedl, že faktickým důvodem je typicky neexistence informace, ale již neuvedl, zda má být tento typický důvod důvodem pro rozhodnutí žalovaného.
11. Poslední námitka se týká nesprávného skutkového zjištění o tom, že se e-mailová zpráva netýká předmětu žádosti. Žalovaný nerespektoval názor soudu. Soud došel k závěru, že

existují informace, na které se žádost vztahuje a o kterých nebylo ještě rozhodnuto, a že jde minimálně o zprávu zaměstnankyně žalovaného adresovanou zaměstnankyni zdravotního ústavu. Žalovaný ovšem zdůvodnil své rozhodnutí rozporným zjištěním, totiž že na jinou než již poskytnutou komunikaci se žádost nevztahuje. Žalovaný měl po vydání rozsudku žádost jednoduše vyřídit tak, že poskytne chybějící e-mailovou zprávu. Na otázku, jestli se na ni žádost vztahuje již odpověděl zdejší soud v rozsudku č. j. 9 A 89/2019-32.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, protože má za to, že napadené rozhodnutí ve spojení s obsahem prvostupňového rozhodnutí ob stojí co do požadavku na přezkoumatelnost. Je zřejmé, že k vydání rozhodnutí o odmítnutí části informací došlo pouze na základě výroku soudu v řízení o žalobě proti nečinnosti.
13. Žalovaný se údajně chybějící části poskytnutých informací znovu zabýval. Došel k závěru, že e-mail, jenž se jevil být sporným bodem toho, zda žalovaný nedisponuje dalšími informacemi, se k předmětu žádosti nevztahuje.
14. Žalovaný má za to, že z obsahu obou rozhodnutí vyplývá dostatečně jasně, že žaloba je pouze šikanou žalobce, neboť mu byly poskytnuty všechny informace v souladu s předmětem žádosti a e-mail, jehož obsah byl žalobci tak jako tak v podstatě tlumočen nebo mu je znám, se jednak netýká předmětu žádosti, jednak by žalobci nepřinesl žádnou novou informaci, jak se o tom může soud sám přesvědčit z obsahu spisu. Jiné informace týkající se předmětu žalobcovy žádosti žalovaný nemá k dispozici.

V. Replika žalobce

15. Žalobce ve vyjádření zopakoval námitky uplatněné v žalobě. Odkázal na judikaturu správních soudů, ze které dle něj vyplývá, že výrok v případě rozhodnutí o odmítnutí žádosti musí být formulován tak, aby adresát mohl poznat povahu informací, jejichž poskytnutí se odmítá.
16. K povaze e-mailu zopakoval, že zdejší soud v rozsudku č. j. 9 A 89/2019-32 určil, že dotčený e-mail spadá do předmětu žádosti.

VI. Posouzení věci soudem

17. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobce i žalovaný souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
18. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
19. Žaloba není důvodná.
20. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti a došel k závěru, že rozhodnutí správních orgánů takovou vadou netrpí.
21. Nepřezkoumatelné je obecně takové správní rozhodnutí, které je nesrozumitelné, spočívá na nedostatku důvodů nebo jehož odůvodnění je ve vztahu k výroku nejednoznačné. Nepřezkoumatelnost přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo

důvody, pro které bylo vydáno [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz]. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).

22. V případě odmítnutí žádosti o informace musí být ve výrokové části vymezena věc, ve které je rozhodováno, a právní ustanovení vymezující konkrétní zákonný důvod či důvody pro neposkytnutí informací. Výjimkou z požadavku uvedení ustanovení obsahujícího zákonný důvod neposkytnutí informací je tzv. faktický důvod odmítnutí žádosti tak, jak jej vymezila judikatura (srov. komentář k § 15, bod 26 In: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 769 a judikatura tam citovaná). O takový důvod se jedná i v žalobcově případě.
23. Soud zdůrazňuje, že posuzovaný případ je atypický. Žalobce žádal poskytnutí „*veškerých záznamů o komunikaci*“, kterou vedlo ministerstvo se zdravotním ústavem o žalobcově jiné žádosti. Žalovaný měl za to, že mu všechny informace poskytl, a žádost tak zcela vyčerpал. Rozsudkem zdejšího soudu čj. 9 A 89/2019-32 bylo žalovanému přikázáno o žalobcově žádosti o poskytnutí informace rozhodnout. Zdejší soud své rozhodnutí založil na tom, že na soupisu příloh na jednom z poskytnutých dokumentů zdravotním ústavem byl uveden e-mail ze dne 13. 5. 2019. Žalovaný tak musel v návaznosti na rozsudek o žalobcově žádosti opět rozhodnout, neboť soud měl za to, že dosavadním postupem žalovaného nebyla žádost zcela vyčerpána. Pokud žalovaný za takové situace dospěl k názoru, že e-mail ze dne 13. 5. 2019 se žalobcovy žádosti netýká (ke správnosti tohoto závěru viz dále) a zároveň již neexistují žádné další informace, které by mu měl poskytnout, postupoval dle soudu správně, pokud jeho žádost částečně odmítl. Jedinou další možností, která mu zbývala, bylo informace poskytnout, nicméně žalovaný žádné další informace k poskytnutí neměl. Postup žalovaného je z rozhodnutí zcela seznatelný, srozumitelný a též přezkoumatelný.
24. Žalobci lze přisvědčit, že pokud povinný subjekt odmítá poskytnutí informací, výrok musí být formulován tak, aby bylo zřejmé a přezkoumatelné, jaké informace nebo jejich část odmítá poskytnout. To se však v žalobcově případě stalo. Z výroku je totiž patrné, že se odmítá poskytnutí všech informací, které doposud žalobci nebyly poskytnuty, jelikož žalovaný je přesvědčen, že vyčerpал předmět žádosti poskytnutím informací v dopise č. j. MZDR 23843/2019-8/MIN/KAN ze dne 18. 6. 2019. Nutnost vymezit výrok takto atypicky je důsledkem povinnosti žalovaného rozhodnout a jeho přesvědčení, že žádné další informace již na základě žalobcovy žádosti poskytnout nelze. Žalobce ani sám netvrdí, jaké další informace by měl žalobce poskytnout, kromě oné e-mailové zprávy, která ale dle žalovaného pod rozsah jeho žádosti nespádá.
25. Nelze přisvědčit ani námitce žalobce, že z odůvodnění není zřejmé, z jakého faktického důvodu žalovaný žádost částečně odmítl. V odůvodnění žalovaný uvádí, že neidentifikoval žádnou jinou zachycenou existující komunikaci mezi ním a zdravotním ústavem, která by se týkala předmětu žádosti, a proto žalovaný žádost odmítá z faktických důvodů, s výjimkou dokumentů, které již žalobci poskytl dříve. Žalovaný též shrnul obsah e-mailu ze dne 13. 5. 2019 a jasně uvedl, že ten se netýká předmětu žalobcovy žádosti. Faktickým důvodem tak v tomto případě je zcela zjevně neexistence požadovaných informací, což žalovaný v odůvodnění i uvedl. Zároveň žalovaný sdělil, jaké kroky podnikl při dohledávání případných dalších záznamů o komunikaci, které by mohl žalobci poskytnout. Skutečnost,

že v odůvodnění je uveden plurál (z *faktických důvodů*), ač se jedná pouze o jeden typ faktického důvodu nemůže mít na zákonnost napadené rozhodnutí žádný vliv.

26. Žalobcová námitka, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor zdejšího soudu v rozsudku č. j. 9 A 89/2019-32, též není důvodná.
27. Nečinnostní žaloba slouží k posouzení tvrzené nečinnosti a umožňuje žalobci se domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nemůže správní orgán zavázat k vydání rozhodnutí o určitém obsahu (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2004, č. j. 7 Afs 33/2003-80, č. 456/2005 Sb. NSS, a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, bod 10).
28. Žalobce svojí žalobou napadl nečinnost žalovaného při vyřizování jeho žaloby podle informačního zákona. Předmětem řízení tak nebylo (a ani nemohlo být) posouzení e-mailové zprávy, kterou soud při rozhodování ani neměl k dispozici, ale to, zda je žalovaný nečinný ve chvíli, kdy činný být má.
29. Tomu odpovídá jak výrok rozsudku č. j. 9 A 89/2019-32, tak jeho odůvodnění, v němž zdejší soud opakovaně výslovně připustil možnost, že žalovaný žalobci e-mail ze dne 13. 5. 2019 (či jiné další informace) neposkytne a jeho žádost částečně odmítne (srov. např. 16, 25 a 26 odůvodnění). Žalovaný respektoval rozhodnutí zdejšího soudu a ve stanovené lhůtě o žalobcově žádosti rozhodl.
30. K žalobcově námitce, že žalovaný nemohl o e-mailové zprávě vůbec rozhodovat, pokud se na ni žádost nevztahuje, soud uvádí, že judikatura dovodila, že povinné subjekty musí vydat rozhodnutí o odmítnutí podle § 15 informačního zákona např. i v případě, že žádost směřuje k poskytnutí informace, ale přístup k ní v režimu informačního zákona je vyloučen z důvodu speciální právní úpravy (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2013, č. j. 9 As 78/2013-26, a judikatura tam citovaná). Pokud by žalovaný nevydal formální rozhodnutí, zatížil by řízení vadou a zbavil by žalobce práva na odvolání, neboť odvolání lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona podat jedině proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti.
31. Důvodná není ani žalobcová námitka, že žalovaný nesprávně posoudil povahu e-mailové zprávy ze dne 13. 5. 2019. Jak již soud vyložil výše, rozsudkem č. j. 9 As 78/2013-26 nebyl žalovaný zavázán e-mailovou zprávou poskytnout. Posouzení, zda se e-mailová zpráva pod žalobcovu žádost vztahuje či ne, je skutkovou otázkou, která byla ponechána na žalovaném.
32. Žalobce žádost o poskytnutí informací formuloval tak, že žádá „*poskytnutí veškerých záznamů o komunikaci vedené mezi žalovaným a zdravotním ústavem ve věci jeho žádosti o informace učiněné na základě informačního zákona u zdravotního ústavu ze dne 8. 5. 2018*“. Žalovaný rozhodl o částečném odmítnutí žádosti z důvodu neexistence dalších informací, které by mohl poskytnout, a nadto v odůvodnění uvedl, proč se žádost na e-mailovou zprávu nevztahuje, a její obsah žalobci *de facto* poskytl.
33. Soud nemá pochybnosti o tom, že tomu tak skutečně je a ze správního spisu ověřil, že obsah zprávy se skutečně netýká vyřizování žalobcovy žádosti o informace ze dne 8. 5. 2018. E-mail se totiž týká soudních řízení, v nichž vystupuje žalobcův zástupce. Nijak se netýká žalobce ani jeho žádosti o informace ze dne 8. 5. 2018, v níž požadoval poskytnutí výsledků měření evidovaných zdravotním ústavem. Lze jen připomenout, že vymezení předmětu

žádosti podle informačního zákona je pouze v dispozici žalobce a není namístě, aby žalovaný poskytoval informace nad rámec žalobcem vymezené žádosti.

VII. Závěr a náklady řízení

34. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. srpna 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu